

La tribuna

Enganxats en una sola dimensió

Després d'un any catastròfic el cap de Govern va insinuant que les coses van millor

JAUME
Bartumeu

Diu **Josep Brodsky** que la realitat per si mateixa no val res. És la percepció que en té la gent que, al capdavant, porta la realitat a ser significant.

A Andorra estem comprovant que la política és també una lluita per imposar unes significacions determinades.

No podem perdre de vista el marèmagnum comunicatiu on la informació flueix barrejada amb sorolls, mentides, rumors, malentesos i, per damunt de tot, molta ocultació.

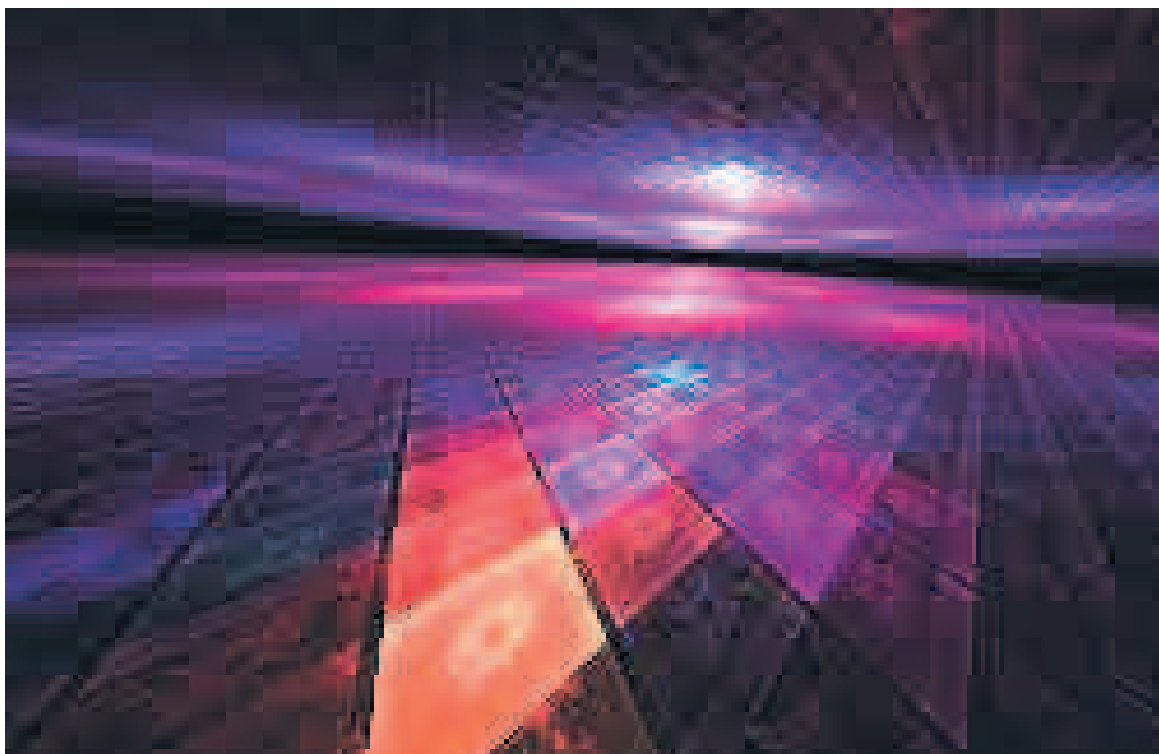
El govern de DA es mou molt bé en aquesta aiguabarreig. Ha assumit el paper del gestor de secrets, algú que decideix: què és secret, quins secrets s'expliquen, quins es callen i quins es fa veure que es coneixen.

Es desvirtua així la missió constitucional de control del Govern que pertany als consellers generals.

Després d'un any catastròfic en el qual ha incomplert sistemàticament les promeses electorals del dia 1 de març del 2015 i ha demostrat que no té cap projecte per redreçar un país a la deriva, el cap de Govern **Toni Martí** va insinuant que les coses van millor.

Cal tenir un gran sentit cínici de la vida per llençar aquella idea en un país que no aconsegueix donar ocupació als seus joves i que veu com davallen els ingressos públics i moltes persones han de tancar els seus negocis. Un país que constata que no hi ha un redreçament de l'economia.

De fet ens trobem, ens han portat, a una situació prou clara: no hi pot haver creació de llocs de treball sense empreses que tinguin la tranquil·litat de saber que hi ha seriositat administrativa i la confiança de veure que es manté la seguretat

tat jurídica.

Com tampoc no hi pot haver redistribució eficaç de les càrregues públiques sense que es doni un marc que permeti generar riquesa. I no hi pot haver realització plena de les persones sense que es respecti el marc constitucional de drets i llibertats.

Toni Martí ens fa recordar que la gestió de l'economia no és ni d'esquerra ni de dreta, és bona o és dolenta. El que compta és el que funciona. I avui l'economia no funciona. I el Govern no fa res més que contractar nou personal i no atrevir-se a enllestir la delimitació de competències amb els comuns que eliminaria duplicitats i estalviaria diners públics.

En els dos principals problemes

Toni Martí ens fa recordar que la gestió de l'economia no és ni d'esquerra ni de dreta, és bona o és dolenta

del país, la fractura social i la fractura de l'administració pública, DA aplica el principi de deixar que el temps ho curi. Allí on caldria estar-hi treballant intensament, **Toni Martí** demana calma, paciència i sobre tot patriotisme. Un patriotisme entès com adhesió al cabdill.

La reforma de les institucions hauria de ser una prioritat. L'única reforma digna d'aquest nom és la que redistribueix el poder amb eficàcia. Hem de tenir ben present que la Constitució del 1993 és un

mecanisme democràtic pensat per evitar l'abús de poder.

PER AIXÒ la primera regla de l'Estat de Dret democràtic i social establert a la constitució és precisament aquesta: impedir que el poder estigui concentrat en poques mans.

Reformar vol dir fer les institucions molt més transparents, agilitzar els mecanismes de canvi i presa de decisions i desmuntar els corporativismes que controlen l'Estat

andorrà des de dins i des de fora.

La dreta andorrana (DA) es proclama reformista però ja hem vist l'abast del seu reformisme: la via de la concentració del poder i el desmantellament de l'Estat del benestar acompanyada de la construcció d'illes d'excepció legal com es va veure en l'IGI especial per les estacions d'esquí i Caldea. Es dibuixa una legalitat a mida de capricis i relacions.

Mentrestant, al conjunt de la ciutadania els recreen comprensió, resignació i fals patriotisme. Arribem al nivell zero de la política enganxats a una sola dimensió, a una sola veu i al pensament únic. ■
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra